

СТАЛІНСЬКІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ,
ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

№ 11 (690)

Четвер, 3 квітня 1952 р.

с. 20 к.

ВІДПОВІДЬ ТОВАРИША СТАЛІНА

на запитання групи редакторів американських газет

Група редакторів американських провінціальних газет звернулася до товариша Сталіна від імені 50 редакторів цих газет з чотирма запитаннями, на які товариш Сталін дав наведені нижче відповіді:

Запитання: Чи є третя світова війна більш близькою тепер, ніж два або три роки тому?

Відповідь: Ні, не є.

Запитання: Чи принесла б користь зустріч глав великих держав?

Відповідь: Можливо, що принесла б користь.

Запитання: Чи вважаєте Ви теперішній момент підходящим для об'єднання Німеччини?

Відповідь: Так, вважаю.

Запитання: На якій основі можливе співіснування капіталізму і комунізму?

Відповідь: Мирне співіснування капіталізму і комунізму цілком можливе при наявності обопільного бажання співробітничати, при готовності виконувати взяті на себе зобов'язання, при додержанні принципу рівності і невторчання у внутрішні справи інших держав.

СТАЛІНСЬКА ПОЛІТИКА ПІДНЕСЕННЯ ДОБРОБУТУ НАРОДУ

1 квітня опублікована постанова Ради Міністрів Союзу РСР і Центрального Комітету ВКП(б) про нове зниження державних роздрібних цін на продовольчі товари і книги.

Ця постанова є новим яскравим проявом постійного піклування партії Леніна — Сталіна і радянського уряду про неухильне піднесення матеріального і культурного добробуту народів нашої країни.

З почуттям величезної радості і вдячності зустрів радянський народ звістку про нове зниження цін на товари масового споживання, яке сприятиме ще більшому піднесенню життєвого рівня трудящих. На багаторічному досвіді наш народ переконався, що у комуністичної партії і радянського уряду немає інших інтересів, крім інтересів народу, що партія, яка веде нас до комунізму, створює всі умови для якнайповнішого задоволення матеріальних і культурних потреб населення.

У своїй історичній промові 9 лютого 1946 року товариш Сталін, накреслюючи величну програму будівництва комунізму, указав, що найближчим часом особлива увага партії буде звернута на розширення виробництва предметів широкого споживання і на піднесення життєвого рівня трудящих шляхом послідовного зниження цін на товари масового споживання.

Наш народ добре знає, що слово комуністів — тверде слово, що воно завжди підкріплюється ділом, що всі накреслення партії неодмінно здійснюються на практиці.

Виконуючи вказівки партії і любимого друга трудящих — товариша Сталіна, радянський народ успішно виконав післявоєнний п'ятирічний план відбудови і дальшого розвитку народного господарства. На основі великих успіхів у розвитку продуктивних сил безперервно збільшується національний доход нашої країни, підвищується матеріальний і культурний рівень трудящих. За післявоєнні роки в нашій країні вже чотири рази були знижені ціни на товари масового споживання, вна-

слідок чого населення заощадило понад 300 мільярдів карбованців.

Успіхи в галузі промислового і сільськогосподарського виробництва, досягнуті в 1951 році, зростання продуктивності праці і дальше зниження собівартості продукції дали змогу радянському уряду і Центральному Комітету партії провести з 1 квітня 1952 року нове — п'яте — зниження роздрібних цін на продовольчі товари. В результаті нового зниження цін населення одержить чистий вигравш в розмірі понад 23 мільярди карбованців, а разом з відповідним зниженням цін у системі колгоспної і кооперативної торгівлі цей вигравш збільшиться до 28 мільярдів карбованців.

Успіхи в розвитку радянської економіки, неухильне піднесення матеріального і культурного рівня життя трудящих в нашій країні є наочним доказом величезних переваг радянського ладу над ладом капіталістичним. Як відомо, у країнах капіталу правлячі кола, готуючи нову світову війну, дедалі більше милітаризують економіку, підвищують податки і ціни на товари масового споживання, безперервно знижують життєвий рівень трудящих. Натомість у Радянському Союзі швидко розвивається і міцніє економіка, і з кожним роком життя народних мас стає все заможнішим і культурнішим.

Разом з усім народом почуття сердечної подяки партії й уряду за невтомне піклування про наше повнокровне й заможне життя висловлюють також викладачі й студенти університету.

— Ніде у світі керівна партія і уряд не піклуються так про свій народ, як більшовицька партія і радянський уряд, — сказав у своєму виступі на мітингу з нагоди нового зниження цін доцент М. С. Новаковський. — За це наш народ любить свою партію, згуртовується навколо неї і самовідданим трудом на благо Батьківщини віддає за ці піклування.

З великою радістю студенти й викладачі університету довідалися про значне зниження цін на книжки, включаючи підручники, що теж сприятиме дальшому підвищенню культурного рівня широких мас.

З почуттям щирої вдячності більшовицькій партії, радянському уряду, особисто великому Сталіну сприйняли професори, викладачі, студенти університету постанову Ради Міністрів Союзу РСР та ЦК ВКП(б) про нове зниження цін на продовольчі товари.

В день опублікування постанови багатолюдний мітинг відбувся на хімічному факультеті. Його відкрив декан факультету професор Л. М. Андреасов.

Виступає доцент Виногоров.

— Нове зниження цін на продовольчі товари, — говорить він, — переконливе свідчення неухильного зростання економічної могутності радянської держави. Постанова Ради Міністрів СРСР та ЦК ВКП(б) є яскравим виявом сталінського піклування про добробут трудящих нашої країни. У відповідь на це піклування ми будемо працювати і вчитись ще краще, щоб міцніла і процвітала наша любима Батьківщина.

На мітингу виступили також до-

цент Адамович, лаборант кафедри колоїдної хімії т. Єременко, студенти тт. Гончаренко, Олійник та інші. Всі вони гаряче дякували партії, уряду, особисто товаришеві Сталіну за батьківське піклування про народ, закликали відповісти на постанову партії та уряду самовідданою працею, відмінним навчанням.

Такі ж мітинги відбулися на фізико-математичному, історичному та інших факультетах університету.

ПОКАРАТИ ЗЛОЧИНЦІВ

Почуття великого гніву й обурення викликала серед численного колективу нашої університету звістка про застосування американськими недолюдками бактеріологічної зброї проти миролюбних народів Кореї і Північного Китаю.

На мітинг протесту проти страхітливих злочинів агресорів, які діють під прапором Організації Об'єднаних Націй, зібралися професори, викладачі, студенти, технічний персонал університету.

На трибуні — член-кореспондент Академії наук УРСР, заслужений діяч науки, професор, доктор біологічних наук О. В. Нагорний. Він говорить:

— «Людина — це звучить гордо» сказав великий радянський письменник Максим Горький. Це справді так. Людина створила науку для того, щоб вона допомагала поліпшити життя мільйонів людей. Всі країні представники науки саме на цьому зосереджували свої зусилля. І вони багато чого досягли. Такі хвороби, як чума, холера, оспа, що уносили тисячі людських життів, перестали бути бічєм людства. Однак американські інтервенти в Кореї, що втратили людську подобу, сьогодні застосовують проти волелюбних народів Азії бак-

теріологічну зброю. Холеру і чуму вони зробили своєю зброєю проти героїчної армії Кореї та китайських народних добровольців. Вони перевершили злочини гітлерівських варварів. Радянські вчені, разом з усім радянським народом, гнівно протестують проти страхітливих злочинів американських імперіалістів і вимагають негайно припинити використання бактеріологічної зброї.

Один за одним виступають з протестом: член-кореспондент Академії наук УРСР, професор, доктор фізико-математичних наук І. М. Ліфшиць, професор, доктор біологічних наук Е. С. Уманський, Герой Радянського Союзу, аспірант М. І. Сорокін, Сталінський стипендіат студент Б. Щербаненко та інші.

Учасники мітингу одностайно схвалили резолюцію, в якій засуджують американських злочинців.

Протестувати проти нового варварського акту американців зібрався колектив студентів та викладачів філологічного факультету. Першим виступив проф. М. П. Жінкін. Він розповів про злочини, до яких вдаються американські інтервенти на захопленій ними території, про те, як розкидає американська авіація чумних комах на території Північної Кореї. Виступає доцент М. М. Баженов. «Патріоти Кореї, — говорить він, — піднялися на героїчну боротьбу проти агресорів. Вони вимагають віддати під суд народів організаторів злочинної бактеріологічної війни.

На мітингу виступили також доцент М. О. Юркевич, студенти Бабенко, Барабаш та інші.

Наприкінці була одностайно ухвалена резолюція протесту проти застосування бактеріологічної зброї.

Молодь світу у боротьбі за мир

— Організація демократичної молоді Кіпра направила на ім'я грецького прем'єр-міністра телеграму з вимогою звільнити студентів, заарештованих за участь у січневому мітингу, присвяченому боротьбі за возз'єднання Кіпра з Грецією. Організація демократичної молоді Кіпра вимагає також загальної амністії в Греції, припинення терору проти демократів.

— Всесвітній тиждень молоді, що почався 21 березня, був широко відзначений в Кореї. Під керівництвом Спільки демократичної молоді Кореї на фабриках і заводах, в установах і школах, в містах і скрізь по селах молодь проводить лекції і бесіди. Широке верство корейської молоді заявили про свою рішучість ще активніше підтримувати фронт і найширше розгорнути проти епідемічних заходів.

— Секретаріат Міжнародної спільки студентів опублікував заяву з нагоди Міжнародного дня солідарності і допомоги антифашистській молоді та студентам Іспанії, який буде проводитись 14 квітня цього року. В заяві говориться, що студенти всіх країн об'єднуються в своєму прагненні всіма силами захищати мир. Разом з антифашистською молоддю і студентами Іспанії вони засуджують франкістський режим, що являє собою загрозу загальному мирові.

— Секретаріат Всесвітньої федерації демократичної молоді опублікував заяву, в якій висловлює протест проти застосування американськими агресорами бактеріологічної зброї в Кореї.

— У Берліні, у великому залі Вернер-Зееленбіндер, відбувся мітинг молоді. Тисячі юнаків і дівчат прийшли сюди, щоб на весь голос заявити про свою волю до миру і висловити гаряче схвалення пропозицій Радянського уряду про найшвидше укладання мирного договору з Німеччиною.

— Члени Спільки трудящої молоді Румунії взяли активну участь у Всесвітньому тижні молоді. Сотні тисяч молодих робітників і робітниць в ці дні присвятили своїй трудовій діяльності великій справі миру. Краща виробнича бригада членів Спільки трудящої молоді бухарестського заводу «Динамо», яка працює в рахунок 1954 року, першою в румунській столиці удостоєна звання стахановської бригади.

Перші наслідки перебудови ідеологічної роботи

Цими днями відбулися університетські партійні збори. З доповіддю про республіканську нараду з питань роботи кафедр суспільних наук вузів і завдання Харківського державного університету виступив ректор університету І. М. Буланкін.

Доповідач відзначив, що рішення ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань, які завдали нищівного удару по всякого роду перекопаннях марксизму-ленінізму, по безідейності, аполітичності, космополітизму, різних проявах буржуазного націоналізму, величезною мірою допомогли також нашому університетові в боротьбі з недоліками в політико-виховній та науково-дослідній роботі.

Республіканська нарада керівників кафедр суспільних наук, ще раз поставила перед вищими учбовими закладами завдання докорінно поліпшити всю ідеологічну роботу, в першу чергу — роботу кафедр суспільних наук.

Виконуючи рішення партії з ідеологічних питань, партійна організація університету домоглася певних успіхів. Покращала, зокрема, політико-виховна робота серед студентів. Регулярно проводяться політзаняття, основним методом яких є бесіда, зросла активність студентів на цих заняттях, підвищилися академічні показники.

Змінені також форми теоретичного навчання професорсько-викладацького складу. Більшість професорів і доцентів приступили до самостійної роботи над окремими питаннями марксизму-ленінізму.

Ректорат і партійне бюро звернули особливу увагу на

поліпшення роботи кафедр основ марксизму-ленінізму: зміцнили керівництво нею, посилили контроль за якістю викладання лекцій. Тепер всі члени кафедр мають науково-дослідні теми.

Зміцнено також керівництво кафедрою журналістики. На кафедру запрошені кваліфіковані викладачі-журналісти.

Пожвавилась і наукова робота. В наукову тематику кафедр суспільних наук і гуманітарних факультетів включені актуальні теми, які висвітлюють історичну дружбу російського і українського народів, вплив великої російської літератури на українську, теми про боротьбу з українським буржуазним націоналізмом. Найближчим часом вийде з друку ряд збірників, спрямованих проти ідеалістичних перекручень в науці (монографія М. П. Барабашова, збірник фізиків за редакцією К. Д. Синельнікова).

На факультетах проводиться критичне обговорення післявоєнної наукової продукції в світлі вказівок редакційної статті журналу «Більшовик України» № 11 за 1951 рік.

Однак ці успіхи є лише початком реалізації історичних постанов партії з ідеологічних питань. Як доповідач, так і комуністи у своїх виступах вказали на ряд недоліків, які мають місце в роботі партійної організації університету.

На політзаняттях з студентами деякі агітатори замість активної спільної бесіди вдаються до читання лекцій. Інструктаж агітаторів не завжди відповідає теоретичним і методичним вимогам.

В факультетських лекторі-

ях і гуртожитках мало ще читають лекцій, які б висвітлювали практику соціалістичного будівництва, лекцій про радянський патріотизм, морально-політичну єдність радянського народу, про віковичну дружбу великого російського і українського народів. Рідко організовуються зустрічі студентів з передовиками виробництва, видатними діячами науки і культури.

Незадовільно поставлена справа і з підготовкою наукових кадрів. Аспіранти захищають дисертації з великим запізненням. Досить сказати, що за післявоєнні роки із 46 чоловік, які закінчили аспірантуру, лише троє аспірантів захистили дисертації в строк.

На історичному і філологічному факультетах ось уже більше трьох років редагуються, виправляються, доповнюються збірники «Вчених записок», але жоден з них до цього часу не вийшов у світ.

У своєму виступі комуніст т. Логвіненко порушив питання про роботу гуртків соціально-економічних дисциплін; він указав, що кафедра основ марксизму-ленінізму до цього часу не виділила керівників гуртків. Осторожно стояла й кафедра філософії, внаслідок чого на деяких факультетах ці гуртки розпалися.

В обговоренні доповіді взяли участь також тт. Мамалуй, Шиловцев, Воскресенський, Розенберг та інші. Збори прийняли розгорнуту резолюцію, спрямовану на виконання завдань, поставлених перед вищою школою нашою партією і радянським урядом.

В. ОНИЩЕНКО.

БОЙОВІ КОМСОМОЛЬЦІ-ВІДМІННИКИ

Активним і цілеспрямованим життям живуть комсомольці четвертого курсу біологічного факультету. Цей курс з року в рік досягає високої успішності і славиться великим числом відмінників. Вже три з половиною роки всі студенти на цьому курсі вчаться тільки на «відмінно» і «добре». За весь час лише один товариш одержав трійку, та й то швидко підтягнувся і виправив свою помилку.

Успішному навчанню студентів сприяє бойова, згуртована, вимоглива комсомольська організація.

На четвертому курсі вчаться 55 студентів, з яких створено шість комсомольських груп.

Член комсомольського бюро біологічного факультету Ніна Шабанова добре обізнана з постановкою політико-виховної роботи на факультеті і цікавиться всім: і випуском «бойових листків», і проведенням комсомольськомсолодїжних годин. Сама Ніна бере активну участь у громадській роботі, що ніяк не заважає їй бути відмінницею.

Кращі групорги четвертого курсу — Інна Папакіна та Ніна Бур'янова. Інна — групорг четвертої групи, Ніна — другої. Обидві вони працюють охоче, з захопленням,кладають душу в комсомольську роботу, добре

знають кожного комсомольця.

Група Інни Папакіної регулярно випускає «бойові листки», цікаво проводить комсомольсько-молодіжні години. До доповіді про 34 річницю Великого Жовтня тут добре використали художню літературу. Після бесіди про творчість П. І. Чайковського студенти принесли радіолу і прослухали улюблені твори видатного композитора. Вся група добре склала іспити; з 15 чоловік тут 11 відмінників.

Слід сказати кілька слів про випуск «бойових листків». Вихід «бойового листка» — істотна подія в житті групи, бо в нього пишуть всі студенти.

В групі Ніни Бур'янової 12 чоловік, з них 5 — відмінники. І ця комсомольська група добре згуртована, активна, дає просумлінне навчання. Перед семінарами перевіряється підготовленість студентів. На комсомольських зборах розгортається ділова критика і самокритика, що сприяє кращому вихованню студентів. Після занять комсомольці підвищують свій ідейно-теоретичний рівень. Група закінчила вивчення біографії В. І. Леніна.

Змістовним, повнокровним життям живуть комсомольці четвертого курсу біологічного факультету.

Л. ПЯСЕЦЬКА.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

Днями відбулося чергове засідання комсомольського бюро філологічного факультету. Бюро заслухало питання про стан спортивної роботи на факультеті. Тов. Курганов, що переверив її, указав на серйозні недоліки у спортивному житті факультету. Член бюро В. Мощенко не турбувався про поліпшення спортивної роботи і довів її до її до занепаду.

Факультетська газета ДСТ «Наука» — «На старт» редактор —

студент т. Воловик) не боролася за масовість спорту. На протязі цілого року вийшло тільки два номери газети.

Бюро визнало роботу спортивного сектору незадовільною. В. Мощенко за розвал роботи виведений із складу бюро. Відповідальним за спортивний сектор обраний студент І. Червяк.

Бюро ухвалило рішення, спрямоване до ґрунтовного поліпшення спортивної роботи на факультеті.

ПРО ПІДГОТОВКУ НАУКОВИХ КАДРІВ

Наукові працівники інституту хімії та хімічного факультету проводять значну науково-дослідну роботу, розробляють ряд проблем важливого народногосподарського і теоретичного значення.

При значних успіхах стан науково-дослідної роботи на хімічному факультеті та в інституті хімії не може нас задовольняти. Професорсько-викладацький колектив факультету ще не відвів науково-дослідній роботі того місця, яке по праву їй належить. Наш великий колектив спроможний виконати значно більший обсяг наукових досліджень, ніж він виконує сьогодні.

Нове піднесення наукової роботи великою мірою залежить від правильної організації виховання наукових кадрів. Партія вимагає від нас дбайливо виховувати наукові кадри. Однак у підготовці їх на хімічному фа-

культеті є серйозні недоліки. Негаразд у нас, передусім, з основною формою підготовки — аспірантурою. Погано організовано набір до аспірантури. Ця справа йде головним чином самопливом, а тому рік у рік не буває конкурсу. В 1950 році, наприклад, на три місця були подані лише три заяви. В минулому учбовому році до проф. Уразовського на вакантне місце в аспірантуру був допущений до вступних екзаменів єдиний кандидат з слабкою теоретичною підготовкою. На екзамені він одержав незадовільну оцінку, і план набору не був виконаний.

Стан з набором до аспірантури не покращав і в 1951 році. План набору знов лишився невиконаний: на два місця була подана лише одна заява, одно місце по кафедрі фізичної хімії й досі вакантне. Це сталося внаслідок недостатньої уваги на факультеті до підготовки кадрів і поганої орга-

нізації набору в аспірантуру. За таких обставин звичайно, не може бути й мови про набір підготовлених людей, які б відповідали всім сучасним вимогам. З цієї ж причини в аспірантурі вчиться дуже мало спеціалістів, які мають стаж наукової і практичної роботи, які б проявили себе у викладацькій діяльності.

Не все гаразд і з організацією навчального процесу аспірантів. Вчена рада факультету і кафедри не приділяють належної уваги цій важливій справі. Внаслідок цього аспіранти звичайно не захищають дисертацій у встановлений державним планом строк. Так, з дев'яти чоловік, які закінчили аспірантуру на хімічному факультеті в післявоєнні роки, дисертації захистили лише троє — тт. Литвиненко, Кремер і Кушта.

Не кращі справи і в інших аспірантів третього року навчання. Так, тт. Пирогова і Третяк досі не закінчили експериментальну роботу, а це ставить під загрозу своєчасний захист дисертацій.

Велику увагу партійна організація факультету повинна приділяти ідейному вихованню аспірантів. У нас же встановилась порочна традиція: аспірант після складання екзамену з філософії припиняє систематичну роботу над підвищенням свого ідейно-теоретичного рівня. Марксистсько-ленінській освіті і зростанню політичної активності аспірантів слід приділяти особливу увагу.

Незадовільно йде на факультеті і підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації — докторів наук. У нас ще немало наукових працівників, які після захисту дисертації та одержання звання слабо виявляють свою наукову і творчу активність. Це, зокрема, тт. Виногород, Новаковський, Давидов, Грипан та інші. З 17 кандидатів хімічних наук не втомно та цілеспрямовано працюють над докторськими дисертаціями лише тт. Палатник і Комар. Їх роботи близькі до завершення.

Всі ці недоліки в підготовці наукових кадрів на факультеті є наслідком того, що партійна організація та

Вчена рада факультету мало займалися питаннями виховання молодих наукових кадрів, глибоко не вникали в роботу з аспірантами.

Треба докорінно поліпшити організацію роботи аспірантів, а також викладачів і наукових працівників, які готують дисертації. Слід підвищити відповідальність наукових працівників за цю справу, добитися своєчасного затвердження дисертаційних тем, присвячених актуальним питанням науки. Треба всіляко розвивати критику і самокритику в науковій роботі, пам'ятаючи мудрі слова товариша Сталіна про те, що «ніяка наука не може розвиватись і преуспівати без боротьби думок, без свободи критики».

Особливу увагу слід приділити озброєнню наших наукових кадрів марксистсько-ленінською теорією, вихованню їх в дусі безмежної відданості нашій Батьківщині, великим ідеям Леніна — Сталіна, в дусі непримиренності до всяких проявів буржуазної ідеології.

Доцент Д. ГРИЦАН.

Організувати виставку художніх робіт студентів

Важливі, актуальні питання порушила стаття Гр. Сивоконя «Про художнє виховання студентів». Багатьом з нас, студентів, в майбутньому доведеться працювати вчителями на селі. Якщо в містах зосереджені численні культурні сили, то на селі вчитель — основний носій передової радянської культури.

Нас ждуть обдарована радянська дітвора і юнацтво. Деякі з них — радіоаматори, інші — музиканти, художники, різьбярі, співці. І дуже прикро буде, коли їм ніхто не зможе допомогти у творчому зростанні. А вчитель, особливо на селі, в першу чергу повинен виявляти таланти серед молодого покоління, розвивати і спрямовувати їх.

Треба використати в університеті всі можливості, щоб оволодіти художньою культурою. Хорошим стимулом до цього міг би бути, наприклад конкурс майстрів-виконавців — співців, музикантів, читців, виставка художніх робіт. Дуже приємно і корисно було б, прийшовши на огляд художньої самодіяльності, побачити стени з роботами студенток-вишивальниць, з акварельними малюнками, із зразками вдалих робіт фотоаматорів.

Портрети, намальовані студентом філологічного фа-

культету Г. Середою, малюнки тт. Зайцева, Брюгген та багатьох інших, безперечно, мали б успіх у студентів-глядачів, зацікавили б їх художнім мистецтвом, сприяли б розвитку у них художнього смаку.

Серед нас, студентів університету, є багато майстрів в різних галузях мистецтва, але чи про всіх ми знаємо? Профком університету, комітет комсомолу ще не приділяють належної уваги важливій справі популяризації художніх робіт студентів. Можна було б організувати виставку таких робіт. В цьому немає нічого складного. Така виставка була, наприклад, організована в сільськогосподарському та інших інститутах. Цінну ініціативу виявив студент гуртожитку по вулиці Артема, 49. Він організував виставку робіт дівчат-вишивальниць. В таких заходах назріла велика потреба.

Комітет комсомолу, профком повинні по-справжньому зайнятися справою художнього виховання студентів. Цього вимагає від нас майбутня почесна професія радянського педагога-вихователя.

М. ПРИХОДЬКО,
студент філологічного факультету.

Шефство над дочкою Бориса Серги

Всім радянським людям відомі ім'я і славі діла вихованки нашого університету Лялі Убийвовк, яка віддала своє життя в героїчній боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, яка своїм самовідданим служінням Батьківщині запалювала і згартувувала учасників полтавської підпільної організації «Нескорена полтавчанка». Студентам фізико-математичного факультету нашого університету особливо дорого імена активістів підпільної боротьби — Лялі Убийвовк та Бориса Серги, які до війни вчилися на цьому факультеті.

Після визволення Харківщини й Полтавщини від гітлерівської окупації партійна й комсомольська організації факультету відшукали маленьку дочку Бориса Серги — Оленку, яка живе в бабусі у Полтаві. З дівчиною був встановлений міцний зв'язок; їй дали матеріальну підтримку. В 1949 році від імені колективу факультету маленькій Олені надіслали цінні подарунки. Студенти-комсомольці періодично відвідують доньку колишнього вихованця університету. Шефство над дівчиною зараз очолює Светлана Смородіна.

Олена вже підросла і нині вчиться в п'ятому класі полтавської школи-десятирічки. Вона — відмінниця навчання, голова ради піонерського загону. В листах до студентів фізико-математичного факультету Олена та її бабуся Ольга Микитівна Серга тепло дякують партії, урядові, колективу університету за піклування про їх сім'ю, за шанування пам'яті Лялі й Бориса.

Зараз сім'я Бориса Серги потребує допомогти ще в одній справі: бабуся з внучкою хочуть із своєї незручної кімнати в приватному будинку перейти в добре впорядкований житлокоопівський будинок з усіма вигодами, де жити було б зручніше і платити за квартиру менше. Бажання цілком законне. Проте досі, незважаючи на всі клопотання перед Полтавською міськрадою, одержати потрібну кімнату не вдалося.

Можливо, коли б прохання сім'ї Бориса Серги підтримали ректорат, партійна й комсомольська організації університету, ця справа була б швидше розв'язана.

М. ЮРЧЕНКО.

Бюджет часу двох студентів

Сьома сесія для студентки четвертого курсу філологічного факультету Лідії Бабенко пройшла як і всі попередні: її залікова книжка заповнена тільки відмінними оцінками.

Такої успішності Лідія досягла завдяки вдумливому, серйозному ставленню до навчання, систематичній роботі над засвоєнням програмного матеріалу, детально обміркованому розпорядку дня, вмілому поєднанню учбової роботи з громадською, праці й відпочинку.

Ось один із звичайних робочих днів цієї студентки. Починається він о восьмій годині ранку. Перші односторонні години вона витрачає на туалет, сніданок, господарські справи в гуртожитку. О десятій годині ранку її вже можна зустріти в Центральній науковій бібліотеці університету або в Державній бібліотеці ім. Короленка. Тут Лідія готується до семінарських занять з соціально-економічних дисциплін, пише курсові роботи, виконує поточні учбові завдання.

До семінарських занять вона починає готуватись заздалегідь — за два-три дні. Уважно вивчає всю рекомендовану літературу, конспектує її, виписуючи основні положення й висловлювання класиків марксизму-ленізму.

О другій годині дня починаються заняття на факультеті. Лідія відвідує всі лекції, конспектує їх.

Багато уваги вона приділяє вивченню соціально-економічних дисциплін. Працює над ними систематично, день у день, дбайливо конспектує першоджерела — твори класиків марксизму-ленізму, неодноразово перечитує конспекти лекцій.

Щоб засвоїти як слід курс історії російської та української літератури, треба прочитати багато художніх творів. Ознайомлення з художніми творами вимагає меншого розумового напруження, ніж вивчення теоретичних курсів; тому Лідія читає художню літературу вечорами, закінчуючи цим свій робочий день. Читати рекомендовану літературу починає з самого початку семестру і займається цим систематично. До початку екзаменаційної сесії вона встигає прочитати все потрібне.

Здобуті на лекціях знання Лідія поглиблює в науково-

му гуртку історії української літератури, де працює над доповідями, рефератами. Наприкінці минулого семестру вона підготувала ґрунтовну доповідь про роль В. Г. Бєлінського в становленні української літератури. З своєю роботою вона виступила на науковій конференції, присвяченій російсько-українським літературним зв'язкам.

Лідія Бабенко не тільки відмінниця навчання, а й активна учасниця громадського життя факультету. Вона працює секретарем комсомольського бюро українського відділення. Бере безпосередню участь в багатьох заходах, які проводяться громадськими організаціями факультету. Все це забирає у Лідії чимало часу, але, завдяки продуманому плануванню робочого дня, вона встигає все зробити.

Лідія систематично підвищує свій ідейно-теоретичний рівень: читає газети, слухає радіо, цікавиться новинками радянської літератури. Часті відвідує театри, кіно, вміє культурно відпочити в години дозвілля.

За відмінне навчання й активну участь у громадській роботі Лідія Бабенко удостоєна Сталінської стипендії.

Василь Крест'янінов, з другого курсу відділення журналістики, на факультеті знають як студента, що не склав без «двійок» і «трійок» жодної з трьох екзаменаційних сесій. Як же трапилося, що Крест'янінов з самого початку свого навчання в університеті став тягти назад весь курс і факультет? Можливо, йому не допомагав колектив курсу? Ні, йому допомагали більше, ніж будь-кому. На кожних комсомольських зборах вказували на його помилки. Але це не впливало на нього. Василь лишається таким, як був, — неробкою, безтурботною, недисциплінованою людиною, що нехтує почесними обов'язками радянського студента.

За всі три семестри однокурсники не чули жодного змінного виступу Крест'янінова на семінарських заняттях з основ марксизму-ленізму. Зате від нього часто можна почути: «Я не підготувався, не встиг», а в кращому разі: «Я підготувався лише по першому питанню». Його не турбує, що під час наступної літньої екзамена-

ційної сесії йому доведеться скласти екзамен з основ марксизму-ленізму. А проте скільки-будь систематичних знань у цій найважливішій галузі науки у Крест'янінова немає.

Василь не конспектував і не вважає за потрібне конспектувати лекції. Він спокійнісінько читає на лекціях художню літературу, до того ж таку, яка нічим не зв'язана з учбовою програмою. Заняття відвідує неакуратно: то прийде на першу лекцію, а потім зникне, то з'явиться лише на останню.

Крест'янінов живе в гуртожитку на Толкачівці. Він і поняття не має про планування робочого дня: ніякого розпорядку дня для нього не існує. З кімнати, де він живе, часто до двох-трьох годин ночі чути бренькіт гітари, задьористі частушки, нестерпний галас. Активну участь бере Крест'янінов в цих «розвагах». Спить він до 11—12 годин дня. Потім — відвідування кінотеатру, а вечорами нерідко й ресторану, звідки він повертається в нетверезому стані. Співмешканці по гуртожитку помічали за ним аморальні вчинки.

В лютому цього року на другому курсі відбулися комсомольські збори. Обговорювалися підсумки зимової екзаменаційної сесії. Обурливим був виступ Крест'янінова. В нього не відчувалося ні самокритики, ні відповідальності перед курсом. Гультай, який давно втратив почуття обов'язку перед державою й громадськістю, Крест'янінов не мав сміливості визнати свої помилки і обмежився тим, що промимирив кілька беззв'язних фраз.

Сталінський стипендіат Лідія Бабенко і Василь Крест'янінов живуть в одному гуртожитку, вчать на одному факультеті. Створені для них умови однакові, а результати навчання різні.

Комсомольське бюро факультету добре зробило б, якби організувало як слід поширення досвіду учбової роботи кращих студентів-відмінників, коли б повело рішучу боротьбу з ледарями й гультьями типу Крест'янінова, які своєю недисциплінованістю, низькою успішністю тягнуть назад і плямують курс і факультет.

**Г. ЖАЛІНСЬКА,
Я. ГУБЕНКО.**

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Недостойний вчинок

Багато хороших лекцій читають в місті лектори нашого університету. Лекційне бюро при комітеті комсомолу одержує від різних організацій багато похвальних відзивів і подяк за лекції, прочитані нашими студентами.

Однак є ще серед нас люди, які зовсім не турбуються про честь університету і вважають за можливе зривати лекції.

23 березня цього року в

одному з гуртожитків Харківського заводу транспортного машинобудування була призначена чергова лекція. Читати її повинен був студент фізико-математичного факультету т. Рибалко. Однак, не зважаючи на неодноразові попередження членів лекційного бюро і секретаря комсомольського бюро фізико-математичного факультету, т. Рибалко, що обіцяв поїхати на завод, не прибув на лекцію і таким

чином зірвав важливий захід.

Тов. Рибалко — не комсомолец, але якщо він на цій підставі вважає за можливе зривати лекцію, то ми маємо право поставити питання, про те, чи гідний він почесного звання радянського студента.

**В. ПОДМАРКОВ,
Б. КОНДРАТЬЄВ.**

Поширення досвіду студентів-практикантів

Під час зимових канікул студенти - чотирихкурсники філологічного факультету проходили педагогічну практику — цікавий екзаме́н, що виявляє підготованість до роботи вчителя. Студенти українського відділення підвели підсумки своєї практики в спеціальному випуску газети «І рости і діяти».

У стінгазеті виступила студентка С. Мокіна, що виявила прекрасні успіхи на педагогічній практиці. Вона розповідає про підготовку та проведення свого першого уроку.

Хороші поради подає студентка Л. Єфіменко в статті «Вчитель — зразок». У статті говориться про необхідність для вчителя у всьому бути зразком для своїх вихованців.

Цілком виправдало себе, запроваджене в цьому році пасивне проходження педагогічної практики на першому семестрі. Методист І. Г. Булашенко (у статті «Підсумки практики») підкреслює цю думку.

Студентка т. Сердюк пише, як вона на власному досвіді переконалася в корисності пасивної практики. Вона побувала на багатьох уроках з різних предметів, зблизилася з учнями, проводила збори піонерської дружини, обговорення художніх творів. Вона вже закінчила практику з відмінною оцінкою.

Педагогічна практика — важливий етап у навчальній та виховній роботі майбутніх педагогів. Редколегія стінгазети «І рости і діяти» дуже добре зробила, присвятивши підсумкам практики спеціальний номер.

Г. ПРИХОДЬКО.

НАУКОВІ ДОПОВІДІ СТУДЕНТІВ

Влітку минулого року студенти географічного факультету взяли участь в науковій експедиції в районі Каховської гідроелектростанції та Південно-Українського каналу. Вони побували в Каховці, в районах Запорізької та Херсонської областей, ознайомилися з господарською діяльністю колгоспів-мільйонерів, відвідали державний заповідник Асканія-Нова.

Фізико-географи четвертого курсу вивчали мікроклімат, збирали метеорологічні та гідрогеологічні дані, а також матеріал щодо геоморфології долини ріки Молочної.

Студенти - економгеографи вивчали історію Запорізької області, економіку районів, перспективи дальшого економічного їх розвитку.

Матеріали експедиції матимуть істотне значення для проектних організацій при визначенні перспектив розвитку промисловості і сільського господарства в районі Каховської гідроелектростан-

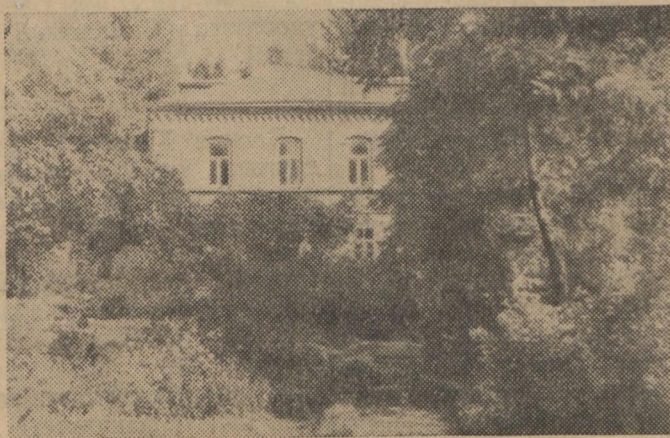
ції та Південно-Українського каналу.

Зібрані матеріали студенти використовують у своїй науковій роботі. Вони підготували 27 доповідей на підсумкову студентську наукову конференцію. Частина цих доповідей присвячена науковим питанням, зв'язаним із спорудженням сталінських будов комунізму та з перспективами розвитку економіки районів.

Студент-відмінник п'ятого курсу М. Захарчук розробив тему «Колгосп імені Сталіна, Велико-Токмацького району, Запорізької області», Л. Ситцева підготувала доповідь на тему «Економіко-географічна характеристика Пологського району Запорізької області». Н. Голоченко у своїй доповіді висвітлює питання «Волгодонський канал та його народногосподарське значення». А. Лойк виступить з роботою «Клімат та мікроклімат Молочанського водосховища».

А. ДАНЧИЧ.

Там, де проходять практику біологи

З надзвичайним інтересом наші студенти відвідують під час практики місця, де жив і працював великий перетворювач природи І. В. Мичурін. На фото: будинок-музей І. В. Мичуріна.

ОГЛЯД МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ

Недавно в просторому залі Харківського будівельного технікуму відбувся огляд художньої самодіяльності студентів усіх дев'яти факультетів нашого університету. Окремі колективи й солісти показали вирослу майстерність, бажання відгукнутись на хвилюючі події сучасності і мали успіх у численних глядачів.

Програму відкривають студенти історичного факультету. Пісню А. Новікова «Россія» виконує студентка третього курсу Корольова. Схвильовано звучить вірш Рубльова «Голубь мира», прочитаний студенткою другого курсу Поспеловою. Першокурсники Чернишова і Величина показують високе мистецтво в танцю з м'ячами.

Один за одним виходять на сцену молоді співаки, декламатори, танцюристи.

Тепло зустріли присутні «Пісню варязького гостя» з опери Римського-Корсакова «Садко» у виконанні студента Подмаркова.

Дві пісні радянських композиторів виконав вокальний ансамбль факультету. З великим успіхом виступила студентка Жаднова (соло), що виконала пісні «За мир і свободу» і «Росцвітає степ лесеми». П. Трусова прекрасно прочитала вірш К. Сімонова «Митинг в Канаде».

Добру злагоду продемонстрував хор студентів біологічного факультету. Білоруський народний танець «Бульба» темперамент-

но виконав танцювальний колектив факультету. М. Вінецька прочитала вірш Гусева «Незнакомка». Велику майстерність продемонструвала співачка т. Жукова.

Всі виступи студентів були глибоко оптимістичні, пов'язані з сучасністю, сповнені гордості за свою могутню Батьківщину, вдячності великому вождеві народів І. В. Сталіну.

Відрядно, що майже всі факультети представили на огляд хори, танцювальні і драматичні колективи.

Були схвально зустрінуті виступи вокального ансамблю факультету іноземних мов. Серед окремих солістів слід відзначити студенток Попову і Сіренко. Драматичний колектив факультету показав п'єсу А. П. Чехова «Свадьба».

Зі сцени звучить гостра сатира на адресу англо-американських паліїв війни. Вдало виступили в сатиричному жанрі студенти історичного факультету Кириловський, Лесков і студенти факультету іноземних мов — Мінкін і Сержан.

Виступ самодіяльності геологічного факультету відкрив хор, який виконав «Пісню про мир» Тулікова, «Студентську пісню» Дунаєвського, пісню «Солнце скрылось за горою» Блантера.

З піднесенням прочитав власний вірш студент Оробинський.

Заслужений успіх мали сольні номери студента Калюжного (спі-

ви). Разом з Кукалевською він добре виконав дует Глінки «Не искушай меня».

Драматургію факультету показали, на жаль, слабо підготовлений уривок з п'єси прогресивного американського письменника Говарда Фаста «30 сребреників».

«Марш радянської молоді» та «Пісню французьких докерів» виконав хор економічного факультету. З віршами Массе і Червінського «Средний американец» і «Собачья жизнь» виступили студенти Зак, Орець і Федченко.

Продуману, змістовну, політично загощену програму підібрали студенти-філологи. Були схвально зустрінуті сольні номери у виконанні тт. Тутельмана, Вечнера, Ярещенко, Стрільця (перші три студенти працюють у вокальному гуртку під керівництвом Г. І. Фраймович).

Учасники самодіяльності хімічного і фізико-математичного факультетів теж підготували деякі вдалі номери.

Слід, проте, відзначити, що окремі факультети недосить вимогливо підійшли до складання програми і знизили собі оцінку через те, що включили явно не підготовлені, слабкі номери.

Журі огляду художньої самодіяльності присудило перше місце самодіяльному колективі філологічного факультету.

С. ШЛЯХОВА.
В. ЛИТВИНОВ.

ТЕПЛА КОМПАНІЯ

Час наближається до півдня. В гуртожитку на Толкачівці, 5, скрізь давно панує робочий настрій. Читальня заповнена студентами, що зосереджено схилилися над книжками й зошитами.

Тільки у восьмій кімнаті ще триває «мертва година». Серед недбайливо розкиданого по стільцях одягу в самих примхливих позах почивають хлопці. На столі — неприбраний посуд з рештками їжі, порожні пляшки, на підвіконнях, на підлозі — скрізь недокурки, шматки паперу, купи іншого сміття. З тумбочок сумно дивляться на своїх нерухомих власників давно не розкриті і безладно кинуті книжки та уривки конспектів.

Міцно сплять хлопці, бо дуже втомилися після вчорашнього концерту, що затягнувся далеко за північ. Може, й не зовсім це підхоже слово — концерт. У всякому разі сусіди цих мешканців до пізньої ночі чули дзвін посуду і безладне ревіння молодих, надто життєрадісних голосів, що нікому не давали спокою.

Сплять хлопці (пробачте, час уже назвати наших героїв; це — студенти-філологи Маркін, Самарський, Крест'янінов і Роменський) і не почувують, що далеко розійшлася про них гучна «слава», як про артистів своєрідного і неможна сказати щоб похвального «мистецтва» — гультивства та розхлябаності.

Це справді тепла компанія: як говориться, всі за одного, один за всіх. Не захотілось кому йти на лекцію — всі не йдуть, захотілось кому випити — всі дружно п'ють.

Якось вирішили вони справити іменини свого ватажка Маркіна і всі пішли в ресторан. Не відомо, як вони там бенкетували. Відомо тільки, що, коли надійшов час розплати, Маркін піднявся з-за столу і коротко промовив:

— Я сам розплачуся.

Самарський і Роменський, відчувачи, що під ними якимось дивно земля крутиться, радо вийшли на свіже повітря. Незабаром до них приєднався й іменинник.

— Прошу, друзі, поспішайте!

Куди поспішати й чому, він не пояснив. Але це дуже скоро з'ясувалося. Через кілька хвилин веселу компанію наздогнав міліціонер. Слідом за ним бігла розгублена офіціантка, якій не заплатили грошей.

— Ваш паспорт, — спитав Маркіна сержант.

— Що ви? — солідно відповів Маркін. — Паспорта я не ношу з собою: загубити боюся.

Та коли міліціонер знайшов таки у нього паспорт, Маркін, не моргнувши оком, промовив:

— Гм, та хіба ж це паспорт? Це ж просто «удостоверение личности».

Тут, між іншим, нам хочеться додати, що ця «личность» варта уваги не стільки міліції, скільки учбової частини університету. Бо Маркін вже третій рік «сидить» на другому курсі, і нема ніяких

надій, що він колись переступить на вищій щабель у навчанні.

Другою, не менш «значною» статтю цієї компанії був староста кімнати Віктор Самарський. Йому належала, так би мовити, спрямовуюча роль у житті восьмої кімнати. Щоразу, як тільки серед друзів спалахувала чергова «пота-совка», з ліжка, що стоїть у лівому кутку, лунав підбадьорюючий голос Віктора:

— Так, так, Ромео (прозвище Роменського)! Всип йому перцю, Василью (Крест'янінов)! Чого ж ти стоїш? Невже мені ніколи не вдасться побачити, як ти з цим негідником поквитаєшся?

Підкоривши своєму впливові Роменського та Крест'янінова, Самарський разом з ними почав переслідувати студента Стрільця, який відмовився приєднатися до цієї компанії нероб і ділитися з нею продуктами, одержаними з дому. Кінець кінцем Стрілець, який ще намілював критикувати старосту і перешкоджав перетворити кімнату в бурсу, був обвинувачений в «індивідуалізмі» і змушений вибратися з кімнати.

Привільно стало жити цим гульвісам: ніхто їм не перешкоджував, ніхто не переконував, що треба все-таки відвідувати лекції, працювати над книгою, що незручно блукати п'яними по гуртожитку. Правда, одно тільки деякий час бентежило Самарського: це гроші, що раптом «зникли» з каси товариства «Червоного хреста», яку довірили Самарському. Проте він скоро знайшов вихід: за цими грішми «зникли» і сплачувальні відомості.

Студентський колектив курсу багато разів намагався вплинути на цих надміру веселих і безтурботних мешканців гуртожитку. Але це не дало жоднісеньких наслідків. Комсомольський актив другого курсу відділення журналістики неодноразово ставив питання про Самарського, Крест'янінова, Роменського. Комсомольські збори засуджували їх негідну поведінку, недбайливе ставлення до навчання та громадської роботи.

Три роки поспіль на комсомольських і профспілкових зборах курсу, факультету, всього університету говорять про Маркіна. Ухвалено кілька постанов просяти ректорат виключити його з університету. Але учбова частина займає дивну позицію — вона не реагує на постанови громадських організацій.

Недавно загальні збори мешканців гуртожитку на Толкачівці, засудивши недостойну поведінку Маркіна, Самарського, Крест'янінова, що аж ніяк не сумісна із званням радянського студента, вирішили виселити Маркіна та Самарського з гуртожитку і просити ректорат позбавити їх права вчитися в університеті.

Невже це прохання знову лишиться без наслідків?

Г. СЕРБІН.
Ю. ТИХОМИРОВ.

ПЕРШІСТЬ ВУЗІВ 3 ВОЛЕЙБОЛУ

У неділю 23 березня в спортивному залі Харківського політехнічного інституту імені В. І. Леніна відбулося чергове змагання волейбольних команд політехнічного інституту і нашого університету.

В блискучому стилі, з рахунком 2:0, здобула перемогу третя жіноча команда університету. Перемогла також наша перша жіноча команда з рахунком 2:1. Гра других жіночих команд після напруженої боротьби закінчилася перемогою волейболісток політехнічного інституту.

Невдало виступали чоловічі команди університету. В усіх чотирьох зустрічах з волейболістами інституту вони зазнали поразки.

Ю. СВЕНТИЦЬКИЙ.

В літературній студії

В суботу 29 березня на філологічному факультеті відбулося чергове засідання літературної студії університету. В роботі її взяли участь понад 20 авторів-початківців. Студійці обговорили вірші студентки першого курсу відділення журналістики С. Хавіної — «Дівчина з Кореї», «Вірші про новий сквер», «Мрія», «Харків майбутнього» та інші. Кваліфікований аналіз цих віршів був зроблений викладачем історії української літератури В. М. Бояновичем.

На завершення поет-початківець Л. Тендюк прочитав свій новий вірш «Слово гніву», написаний з приводу студентського мітингу протесту проти застосування американцями бактеріологічної зброї в Кореї і Північному Китаї.

Редактор В. ХОЛОДКОВ.